

UUSIA TOIMENPITEITÄ MAA-„REFORMIN“ ALALLA

Hallitus on laatinut talonpoikain maanomistusta koskevan uuden lakiehdotuksen. Aiotaan kiireesti „rajoittaa” huuttori- ja lohkotilojen „pirstomista”. Tilanherrat haluavat „suojella pientä maaomaisuutta” paloittelulta, pirstomiselta ja silpomiselta.

Lain olemuksena on se, että kielletään pirstomasta talonpoikain *keskisuuria* maapalstoja, huuttori- ja lohkotiloja. Niin myytäessä kuin perintönäkin siirtyessään näiden maapalstojen täytyy pysyä yhden omistajan hallussa. Muille perillisille „maksetaan” osaraha tilanherrojen maanjakolautakuntain hinnoittelun mukaan.

Rahat näitä maksuja varten annetaan erikoishuojennuksin talonpoikaispankin kautta maan kiinnitystä vastaan. Keski-suurien (pirstomattomien) maapalstojen koko määritellään niiden vuoden 1861 maaorjuudellisten lakien nojalla, jotka koskevat ukaasin mukaisia maaosuuksia⁸³.

On aivan selvää, mitä tämä lakiehdotus merkitsee. Tilanherrat haluavat luoda talonpoikaisporvariston etuoikeutetun ja kapitalismilta suojatun maanomistuksen. Tuntiessaan erioikeuksiensa ja maaorjuudellisen maanomistuksensa järkkävän tilanherrat yrittävät saada puolelleen talonpoikaisporvariston kerroksen, joka on määrällisesti mitättömän vähäinen, mutta rikkain kerros. Luovutan teille pienen osan erioikeuksistani, sanoo tilanherra kulakeille ja pohatoille, autan teitä hyötymään köyhtyvien talonpoikaisjoukkojen kustannuksella, te suojelkaa minua noilta joukoilta, olkaa järjestyksen tukipylväitä. Sellainen on uuden lakiehdotuksen luokkasisältö.

Tämä vastaa mitä täydellisimmin kesäkuun 3 päivän maapolitiikan, niin sanotun stolypinilaisen maapolitiikan, yleistä suuntausta. Tämä on samaa tilanherrain politiikkaa, eivätkä tilanherrat luokkana voikaan vuoden 1905 jälkeen harjoittaa Venäjällä muuta politiikkaa. He eivät voi muulla tavalla säilyttää erioikeuksiaan eivätkä edes puolustaa olemassaoloaan.

Demokraattien — sekä työläisdemokraattien että porvarillisten demokraattien (s.o. talonpoikaiston valtaosan) — täytyy tajuta tämä luokkasuhteita koskeva ehdoton totuus ja tehdä siitä kiertämättömät johtopäätökset. Mikään ei ole sen typerämpi ja taantumuksellisempi kuin se byrokraattinen katsantokanta, jolla ovat liberaalit ja narodnikit, jotka pelkäävät talonpoikain maiden *kauppavaihdon piiriin joutumista*, s.o. niiden vapaata myyntiä ja ostoa. „Retsh” esimerkiksi sanoo kahdessa tätä uutta lakiehdotusta käsittelevässä pääkirjoituksessaan, että „pienmaanomistuksen suojaaminen on välttämätön ilmiö”. Onnettomuudeksi kesäkuun kolmannen päivän maapolitiikka hyväksyttiin nähkääs „yhtäkkiä, jyrkkänä poliittisena tehokeinona”.

Ratki viisas liberaali näyttelemässä sellaisen „luokkien yläpuolella” olevan virkailijan osaa, joka moittii Stolypinia, tilanherrain johtajaa, siitä, että tämä käyttää poliittista tehokeinoa tilanherrojen etujen mukaisesti! Pyritään pelkurimaisesti vetäytymään piiloon kiertämättömältä luokkataistelulta ja verhotaan sitä valittelemalla, että luokan edut ja politiikka ovat sidotut toisiinsa. Eipä ihme, että Stolypin vain nauroi *tällaisille* vastustajille.

„Pienmaanomistuksen suojaaminen” — tämä liberaalien (venäläisten) ja narodnikkien lempilause — on taantumuksellinen korulause. Työväenluokka tukee talonpoikaista (ja johtaa sitä) vain silloin ja sikäli, milloin ja mikäli se esiintyy demokraattisesti, s.o. yhteiskuntakehityksen ja kapitalismin kehityksen etujen mukaisesti, pyrkien vapauttamaan maan maaorjuuttajien sorrosta ja näiden erioikeuksista. Kaikenlainen talonpoikain maiden kauppavaihdon piiriin saattamisen rajoittaminen taas on toimenpide, joka on ensinnäkin järjetön, sellainen, joka ei kykene pysäyttämään kapitalismia ja vain huonontaa joukkojen asemaa, tekee niiden elämän vaikeammaksi, pakottaa kiertämään lakia. Ja toiseksi, se on toimenpide, joka itse asiassa luo vähälukuisen

erioikeutettujen pikkuporvariin, pinttyneimpien ja tylsimpien edistyneen vihollisten, kerroksen.

Työväenluokka ei esitä maaorjuuttaja-tilanherrojen luokkapolitiikan vastapainoksi mitään korulauseita, joista uhkuu „luokkien yläpuolella“ olemisen henki, vaan toisten luokkien edut, luokkien, jotka käsittävät yhdeksän kymmenesosaa väestöstä. Talonpoikaisto, tuo pikkuporvarillinen joukko, tulee häilymään kauan ollen toisaalta proletariaatin johdonmukaisen demokraattisuuden kannalla ja toivoen toisaalta saavansa antipaloja tilanherroilta, saavansa osan niiden erioikeuksista.

Mutta venäläisten tilanherrojen asettamat ehdot ovat talonpojille niin raskaita ja miljoonien nälänhätä näiden ehtojen vallitessa niin tavallista, ettei voi olla epäilystäkään siitä, ketä tulee seuraamaan kaikki mikä on elävää, elinkykyistä ja tietoista.

„Nash Putj“ № 4,
elokuun 29 pnä 1913
„Severnaja Pravda“ № 24,
elokuun 30 pnä 1913
Allekirjoitus: V. Iljin

Julkaistaan „Severnaja Pravda“ lehden
tekstin mukaan